

مقدمه‌ای بر برنامه‌ریزی فعالیتهای برنامه‌ریزی و پژوهش در قلمرو آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

معرفی مقاله

نوشتۀ: عبدالحسین نفیسی

مقاله حاضر را برادر عبدالحسین نفیسی کارشناس وزارت برنامه و بودجه و عضو شورای تغییر بنیادی نظام آموزش و پرورش تهیه و تدوین نموده، و از طریق مدیریت آموزش و پرورش عمومی، و فنی و حرفه‌ای وزارت برنامه و بودجه در اختیار فصلنامه قرارداده است. بدین وسیله از علاقه و توجه ایشان، و مدیریت محترم مذکور نسبت به فصلنامه قدردانی و تشکر می‌نماید.

مقاله ابتداء به بررسی تعاریف آموزش و پرورش فنی و حرفه‌ای پرداخته، با ذکر مقدمه‌ای درباره ضرورت توجه به برنامه‌ریزی فعالیتهای برنامه‌ریزی و پژوهشی آموزش و پرورش فنی و حرفه‌ای، این فعالیتهای در سه قلمرو اصلی طبقه‌بندی می‌کند. سپس به توصیف الگوی پیشنهادی برای هر یک از این زمینه‌ها پرداخته، چگونگی گردش کار برنامه‌ریزی در هر زمینه را به وسیله نمودارهای ارائه می‌نماید. وبالاخره در پایان مقاله شرح فعالیتهای برنامه‌ریزی و مطالعات و پژوهش‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در جداولی فهرست‌بندی شده، عرضه می‌گردد.
با آرزوی توفيق الهی برای نویسنده محترم مقاله، امید است در آینده نیز از مقالات ایشان در فصلنامه بهره‌مند گردد.

«فصلنامه»

بخش اول: مقدمه و تعاریف

۱ – مقدمه

آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، با آنکه در متون کتابها و قوانین برنامه‌های توسعه، همواره از اولویت و توجه خاصی برخوردار بوده‌اند^(۱)، ولی در میدان عمل، این آموزشها پویاتی، سازماندهی و گسترش مناسب با آن اولویت و اهمیت لازم را در ایران کسب نکرده‌اند^(۲). یکی از موجبات اصلی این نارسانی، ماهیت تکنولوژی‌های بکار گرفته شده در فرآیندهای طرح‌های توسعه بوده است. در واقع این گونه تکنولوژی‌ها، بجای آنکه بر پایه نیازها و استعدادها و توانائی‌های آموزشی و پژوهشی داخل کشور رشد کرده و با «گرفتن»، آگاهانه اجزاء مناسبی از دست آوردها و تجارب بشری تحول و تکامل یابند، بیشتر بصورت «کالاهای وارداتی» همراه با تجهیزات و تشكیلات تولیدی و خدماتی و گاه بست کارشناسان خارجی به کشور وارد شده و بدون تأثیرگذاری بر و یا تأثیر پذیری از نظام آموزشی و پژوهشی کشور، در ایران استقرار یافته‌اند.

هین خصلت وارداتی بودن و منشاً بیگانه داشتن تکنولوژی سبب شده است که مصرف کنندگان آن، که عمدتاً ایندهای مقندر و صاحب نفوذ بزرگ صنعتی و خدماتی دولتی و یا سرمایه‌داران خصوصی داخلی و خارجی بوده‌اند هر یک بنای تشخیص و نیاز خود، نوعی آموزش‌های مکمل کوتاه و یا بلندمدت را، عموماً خارج از ساز و کارهای [=مکانیسم] موجود آموزشی کشور. برای تربیت نیروی انسانی مورد نیاز خوش، در داخل [یا خارج] کشور تدارک بیینند. تعدد سلیقه‌ها و شیوه‌های بکار گرفته شده موجب شده است که بموازات آموزش‌های فنی و حرفه‌ای موجود در نظام‌های آموزش و پرورش عمومی و آموزش عالی، خرده نظام‌های حرفه‌آموزی [و گاه آموزش فنی] بصورت غیرمرتبط و پراکنده ایجاد گردد.

مسئله نظام نداشتن آموزش‌های فنی و حرفه‌ای موجب شده است که فعالیت‌های برنامه‌ریزی و مطالعات و پژوهش‌های مربوط به سه قلمرو اصلی آن یعنی «طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای»، «برنامه‌ریزی درسی و آموزشی» و «برنامه‌ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» و جایگاه و اهمیت هر یک برای مسئولان و دست‌اندرکاران برنامه‌ریزی و پژوهش چندان روش نباشد و در عمل موجبات دوباره کاری یا کم‌توجهی به یک فعالیت مهم و کلیدی پیش آید.

گزارش حاضر برای فهرست کردن فعالیتهای مهم در قلمروهای سه‌گانه برنامه‌ریزی آموزش فنی و حرفه‌ای، نیز تدوین عنوانی بررسیها و پژوهشهاست که باید در رابطه با هر یک از فعالیتهای مذکور انجام شود تهیه شده است.

برای آنکه این مجموعه بتواند فرآیند برنامه‌ریزی مورد استفاده سازمان دهنده‌گان و هدایت کنندگان این فرآیند قرار گیرد برای هر یک از فعالیتهای زمینه‌های سه‌گانه برنامه‌ریزی، یک نمودار گردش کار تهیه شده است.

۲ – تعاریف و محتویه مطالعه

آموزش فنی و حرفه‌ای در ایران تعریف پذیرفته شده و جاافتاده‌ای ندارد. شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، در تیر ماه سال ۱۳۶۱ آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را چنین تعریف کرده است^(۴):

«بطور کلی منظور از آموزش‌های فنی و حرفه‌ای انجام آن نوع فعالیتهایی است که میتواند فرد را برای احراز شغل، حرفه، و کسب و کاری آماده نموده یا کارآئی و توانائی وی را در انجام آنها افزایش دهد. این آموزشها بدو صورت رسمی و غیررسمی اجرا می‌شود.»

«آموزش‌های رسمی: آموزش‌های رسمی فنی و حرفه‌ای در قالب نظام آموزش رسمی کشور و در مدارس و مؤسسات آموزشی ارائه و منتهی به مدرک تحصیلی می‌شود. معمولاً این نوع آموزش در سطوح مختلفی که بتدریج مشکلتر می‌شود، و اتمام موقیت آمیز هر سطح مجازی جهت ارتقاء به سطح بالاتر خواهد بود، طرح‌ریزی می‌شود.»

«آموزش‌های غیررسمی: آموزش‌هایی هستند که در خارج از نظام آموزش رسمی کشور بصورت پیوسته یا منقطع طی دوره‌های آموزشی که از معادل ۱۵۰۰ ساعت تجاوز نمی‌کند عرضه شده و موجب ارتقاء سطح تخصصی و کارآئی کارمندان دولت، کارگران، و صاحبان حرف و مشاغل می‌شود و یا این که افراد را برای احراز شغل یا حرفه‌ای آماده می‌سازد.»

«آموزش‌های فنی و حرفه‌ای: آموزش‌هایی است که با تعاریف فوق در زمینه‌های صنعت، کشاورزی، خدمات، پزشکی و پیراپزشکی در هر یک از رشته‌های شغلی [زیر] برنامه‌ریزی شده و به اجرا گذاشته می‌شود.»

بر اساس این مصوبه در برنامه اول توسعه اقتصادی-اجتماعی- فرهنگی ایران در بخش «آموزش فنی و حرفه‌ای» این تعریف ارائه شده است^(۵):

«منظور از آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، انجام آن نوع فعالیتهایی است که می‌تواند فرد را برای احراز شغل، حرفه، کسب و کاری آماده کند و یا کارآئی و توانائی وی را در انجام آنها افزایش دهد. این آموزشها علاوه بر اینکه آموزش تکنولوژی و علوم وابسته را شامل می‌شود، کسب مهارت‌ها و دانش‌های خاص مربوط به مشاغل بخشهای مختلف اقتصادی و اجتماعی را نیز دربرمی‌گیرد.» در کتاب برنامه اول، بخش مزبور شامل برنامه‌های زیر است:

- ۱ – برنامه آموزش پزشکی و پیراپزشکی
- ۲ – برنامه آموزش خدمات
- ۳ – برنامه آموزش صنعت
- ۴ – برنامه آموزش کشاورزی
- ۵ – برنامه تربیت معلم فنی و حرفه‌ای
- ۶ – برنامه عملیات کمک آموزشی [در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای]
- ۷ – برنامه تحقیق و بررسی [در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای]

۸— برنامه خدمات اداری [در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای]

تعريف فوق که در برگیرنده آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطح متوسطه در نظام آموزش و پرورش عمومی و در سطح فوق دبیلم (کاردانی) در نظام آموزش عالی و تمامی آموزش‌های کوتاه مدت قبل از اشتغال و ضمن انتقال میگردد در قوانین بودجه سالهای ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۶ و لایحه بودجه سال ۱۳۶۷ مورد عمل قرار گرفته است.

بالاخره شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در مصوبه مربوط به «نظام آموزش فنی و حرفه‌ای» تعريف دیگری را بشرح زیر ارائه کرده است.^(۶)

۱— آموزش‌های فنی و حرفه‌ای به آموزش‌های اطلاق می‌شود که فرد را برای احراز شغل و حرفه‌ای معین آمده می‌سازد، و یا کارآئی و توانائی افراد شاغل به فنون و حرف را ارتقاء میدهد.

۲— آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با توجه به روش تعلیم و با درنظر گرفتن تقدم جنبه‌های علمی و یا عملی و با عنایت به مسائل تربیتی و دیگر اهداف آموزشی به دو بخش عمده آموزش‌های فنی و حرفه‌ای علمی—عملی و آموزش‌های فنی و حرفه‌ای عملی تقسیم می‌شود.

۲/۱— آموزش‌های فنی و حرفه‌ای علمی—عملی، آموزش‌هایی است که در مدارس، هنرستانها و آموزشکده‌ها مجری است. این نوع آموزش، اصولاً به آموختن یک مهارت در دبیرستانها و دوره متوسطه نظری و یا چند مهارت در هنرستانها و آموزشکده‌ها و در نتیجه اعطای مدرک تحصیلی خاصی منتهی می‌شود که بیانگر سطح تحصیل مشخصی است و در عین حال بر حسب مورد، مقطع و مرحله‌ای معین از این نظام را تعريف می‌کند. به این ترتیب آموزش علمی—عملی در هر یک از سطوح به نسبت سطح قبل پیشرفته‌تر و پیچیده‌تر می‌شود و اتمام موقفيت آمیز هر سطح مجوزی برای ارتقاء به سطح بالاتر خواهد بود. بدیهی است با توجه به سیاست عمومی فرهنگی و تعلیماتی و تربیتی کشور، آموزش‌های علومی نیز در مجموعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای علمی—عملی دارای مقام و موقعی خاص است و به این لحاظ کلیه آموزش‌ها بصورتی هماهنگ و منسجم مدنظر قرار می‌گیرد.

۲/۲— آموزش‌های فنی و حرفه‌ای علمی: آموزش‌هایی هستند که بصورت پیوسته یا منقطع، در دوره‌های مختلف عرضه می‌شود و مدت آموزش در هیچیک از دوره‌های مربوط به آن معمولاً از ۱۵۰۰ ساعت تجاوز نمی‌کند. در این نوع آموزش، اصولاً بیشترین توجه به آموزش‌های حرفه‌ای و فنی است.

۳— آموزش‌های فنی و حرفه‌ای از دیدگان بخششای مختلف فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی در چهار زمینه کشاورزی، صنعت، پزشکی و خدمات عرضه می‌شود. هر یک از این زمینه‌ها مشکل از رستمهای شغلی و هر یک از رستمهای در برگیرنده رشته‌ها و دوره‌های آموزشی متعددی است. تعداد و نوع این دوره‌ها بر حسب شرایط تغییر می‌کند.

۴— آموزش فنی و حرفه‌ای جزوی از نظام فرهنگی، تربیتی و آموزشی کشور است. بنابر این ضمن اینکه خود دارای اهداف خاصی می‌باشد اهداف کلی نظام مذکور را که عبارت از:

— تربیت انسان برایه ایمان به خدا و شناخت کرامت و ارزش والای خود در مسیر تکاملی

حرکتش بسوی خدا.

— و استقرار روابط حسنی در جوامع بشری است دنبال می‌کند.

اهداف خاص نظام آموزش فنی و حرفه‌ای بشرح زیر است:

۴/۱ — تأمین نیاز تیروی انسانی ماهر و کارآمد از طریق انتقال دانشهاي عمومی و مهارت‌های شغلی و حرفه‌ای به افراد جامعه.

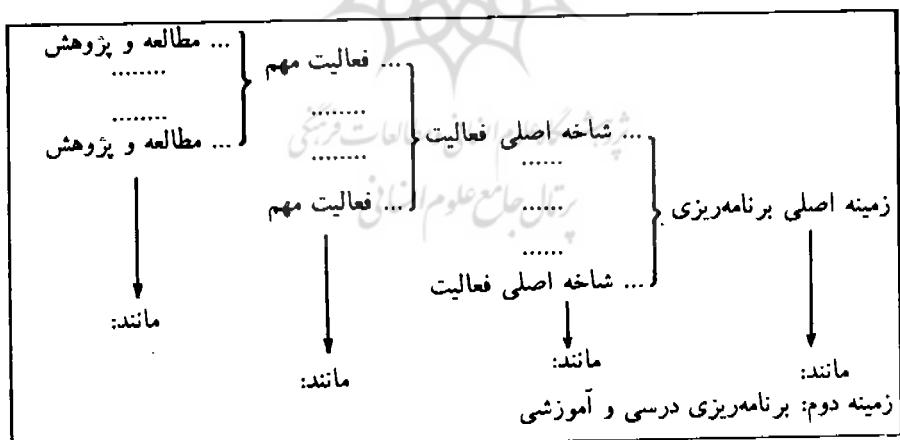
۴/۲ — فراهم آوردن امکانات استقلال علمی و فرهنگی کشور از طریق اشاعه و گسترش فنون و حرف و انتقال تکنولوژی.

همانطور که از تعاریف فوق برمی‌آید، نظام آموزش فنی و حرفه‌ای، در سطح متوسطه با نظام آموزش و پرورش عمومی و در سطح دوره‌های کارданی، با نظام آموزش عالی دارای فصل مشترک می‌باشد، علاوه بر آن کلیه آموزشهاي کوتاه مدت حرفه‌ای و فنی را دربر می‌گیرد. در واقع این نظام بعنوان عامل تکمیل کننده آموزشهاي عمومی یا عالی و تطبیق‌دهنده این تحصیلات با نیازهای بنگاهها و مؤسسات تولیدی و خدماتی عمل می‌کند.

در این گزارش، تعریف مندرج در کتاب برنامه اول توسعه اقتصادی - اجتماعی - فرهنگی - کشور و مورد عمل در قوانین بودجه پذیرفته شده است.

۳ - طبقه‌بندی فعالیتهاي برنامه‌ریزی

— طبقه‌بندی فعالیتهاي برنامه‌ریزی در اين گزارش در نمودار شماره ۱ نشان داده شده است.

همانطور که در جداول مربوط به شرح مطالعات و پژوهش‌ها نشان داده شده است، ۳۲۰ مورد مطالعه و پژوهش در فعالیتهاي برنامه‌ریزی و پژوهش بشرح زیر در سه زمینه اصلی توزیع می‌شوند:

زمینه اصلی اول: طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای شامل: ۲ شاخه اصلی و ۱۳ فعالیت مهم و ۵۰ مورد مطالعه و پژوهش

زمینه اصلی دوم: برنامه‌ریزی درسی و آموزشی شامل: ۹ شاخه اصلی و ۴۱ فعالیت مهم و ۱۳۲ مورد

مطالعه و پژوهش

زمینه اصلی سوم: برنامه‌ریزی توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای شامل: ۱۳ شاخه اصلی و ۴۲ فعالیت مهم

و ۱۳۸ مورد مطالعه و پژوهش

جمع ۳ زمینه اصلی ۲۴ شاخه اصلی و ۹۶ فعالیت مهم و ۳۲۰ مورد مطالعه و پژوهش

۴ - چگونگی اجرا و زمانبندی کار

پتریبی که فعالیتهای برنامه‌ریزی و مطالعات و پژوهشها در گزارش حاضر ارائه شده است، روال حرکت از کلیات و فلسفه و مبانی کار به سوی جزئیات و مسائل عملی و روزمره جریان می‌یابد. اگر قرار باشد پتریب مذکور اجرای این فعالیت‌ها آغاز شود، نوبت اجرای فعالیت‌های انتهائی این مسیر در فاصله زمانی ۳ تا ۴ سال بعد از زمان شروع کار خواهد رسید و چون مرتع تصمیم‌گیری در مورد کلیات نظام و سمت‌گیریهای مجلس شورای اسلامی است بنابراین باید زمان قابل ملاحظه‌ای که از دو سال کمتر نخواهد بود برای اعلام نظرات مجلس شورای اسلامی در برنامه زمان‌بندی ملحوظ داشت و بنابراین زمان اجرای مجموعه فعالیتها بیش از ۶ سال طول خواهد کشید. اما از آنجا که آموزش‌های فنی و حرفه‌ای هم‌اکنون در حال اجرا هستند و نمی‌توان [و نباید] جریان کار آنها را برای زمان نسبتاً طولانی تا ۶ سال متوقف کرد لذا باید علاوه بر شیوه رفت و برگشتی مندرج در روش

برنامه‌ریزی هر زمینه به یک جریان اصلاح و تجدیدنظر منعطف عمل کرد، بنحوی که:

اولاً، فعالیت‌های هر زمینه اصلی را با فرض قابل قبول بودن وضعیت فعلی زمینه قبلی آغاز کرد، مشروط بر آنکه بعد از تغییر و اصلاح وضعیت زمینه قبلی، بازنگری مجددی در فعالیت‌های زمینه بعدی صورت گیرد. بدینهی است این کار زمانی میسر است که وضعیت زمینه قبلی از یک حداقل قابل قبولی برخوردار باشد و یا برای پاره‌ای از مسائل اصلی و سیاست‌های کلیدی آن بصورت جداگانه

تصمیم‌گیری خاصی که بتواند اساس عملیات بعدی قرار گیرد بعمل آمده باشد.

ثانیاً، در داخل هر زمینه، از مطالعات و پژوهش‌های انجام گرفته موجود که از دقت و صحت نسبی برخوردارند استفاده بعمل آید، ولی در عین حال هرمان به تکمیل و اصلاح آن مطالعات اقدام گردد و از نتایج حاصله در تصحیح روند کار استفاده بعمل آید.

بخش دوم - توصیف الگوی پیشنهادی

همانطور که در مقدمه اشاره شد هدایت و مسئولیت آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در ایران در حیطه وظائف سازمان یا وزارت‌خانه خاصی قرار نمی‌گیرد و بصورت پراکنده و تا حدودی غیر مرتبط و ناهم‌آهنگ با یکدیگر توسط دستگاه‌های اجرائی متعددی طراحی، برنامه‌ریزی و اجرا می‌شود. یکی از

مسائلی که باید در ضمن مطالعات و پژوهش‌های مندرج در الگوی برنامه‌ریزی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای مورد توجه قرار گیرد یافتن پاسخ مناسب برای چگونگی سازماندهی و هدایت این نوع آموزش‌هاست. بطوریکه نتایج بررسی‌های مقدماتی شان میدهد، شیوه سازماندهی مصوب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران یعنی تشکیل شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، در این زمینه موفق نبوده است.^(۷) ولی تا زمانیکه شیوه جدیدی چایگزین روش موجود نشده است، شورای عالی مذکور، مطابق قانون «مسئول تعیین خطوط اصلی و سیاست‌های آموزش فنی و حرفه‌ای کشور» و نیز «بررسی مشکلات و مسائل آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و ایجاد هماهنگی در برنامه‌ها و استفاده کامل از امکانات» می‌باشد و «تصمیمات متخذه برای کلیه دستگاه‌های ذیر‌بُط لازم‌الاجراه خواهد بود».^(۸) بنای‌این در این الگو نیز هماهنگ‌کننده و متصدی امور آموزش فنی و حرفه‌ای و بکارگیری الگوی برنامه‌ریزی پیشنهادی شورای عالی هماهنگی در نظر گرفته شده است.

در اینجا، برای هر یک از سه زمینه اصلی برنامه‌ریزی، ابتدا سایقه‌ای از فعالیتها و تجارب گذشته بیان می‌شود، سپس نمودار گردش کار بر اساس فعالیتهای پیشنهاد شده در جیداول شرح مطالعات و پژوهشها ارائه می‌گردد و در آخر، جداول شرح مطالعات و پژوهش بصورت یک‌جا برای هر سه زمینه در دسترس مطالعه‌کنندگان قرار می‌گیرد.

قسمت اول: طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای

۱— سابقه

آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، قبل از تاسیس اولین هنرستان صنعتی در تهران (سال ۱۲۸۵ یا ۱۲۸۶ هجری شمسی) بطريق استاد و شاگردی، و فاقد سازماندهی خاصی همانند مکتب‌خانه یا مدرسه بوده است.^(۹) از زمان تاسیس اولین هنرستان صنعتی در ایران بر اساس قرارداد ایران و آلمان تا ۱۳۴۵ که برای نخستین بار شورای تجهیز نیروی انسانی تشکیل گردید، آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بصورت ایجاد آموزشگاهها، هنرستانها یا مرکز حرفه‌آموزی توسط وزارت آموزش و پرورش، وزارت کار و امور اجتماعی، سازمان شاھنشاهی خدمات اجتماعی سابق، شرکت ملی نفت و... بدون داشتن نظام خاصی توسعه می‌یافتد. هر چند که در گزارش‌های سازمان برنامه و گزارش برنامه عمرانی پنجساله سوم کشور بر لزوم امر سازماندهی و رهبری آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تاکیدی بعمل آمده است ولی عملاً در این زمینه تا سال ۱۳۴۵ اقدامی صورت نگرفته است.^(۱۰) شورای تجهیز نیروی انسانی بر اثر تصویب‌نامه هیئت وزیران با ترکیبی از وزراهای فرهنگ، کار، صنایع، اقتصاد، کشاورزی و مدیر عامل سازمان برنامه ایجاد شده بود و تحت نظر نخست وزیر انجام وظیفه می‌کرد. یکی از وظائف این شورا ایجاد هماهنگی بین سطوح مختلف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و نیاز بازار کار و نیز ایجاد هماهنگی بین برنامه‌های موسسات آموزش فنی و حرفه‌ای و نظارت بر چگونگی توسعه آنها بود. ولی این شورا نیز پس از سه سال فعالیت منقطع بطوری که ارزیابی کارشناسان وقت می‌گوید «با کلیه

کوشش‌هایی که در احیاء فعالیتهای این شورا یا شوراهای نظیر آن انجام شده، [این کوششها] به نتیجه موثری نرسیده است. بنابراین کلیه سیاست‌ها [و ظانه] که طبق برنامه تعیین [و انجام] آن بعده این شورا بوده به مرحله اجرا در نیامده است.^(۱۱) پس از آن در سال ۱۳۴۹ قانون کارآموزی بتصویب رسید که هر چند شورای عالی کارآموزی با ترکیبی از وزرای کار، آموزش و پرورش، علوم و آموزش عالی، اقتصاد و اطاق صنایع و نمایندگان تا حدودی همانند شورای تجهیز نیروی انسانی می‌باشد ولی دامنه عمل آن محدود است و فقط تربیت حرفه‌ای کارگران مشمول قانون کار را دربر می‌گیرد. بنابراین میتوان گفت که هر چند نتیجه‌گیری مورد اشاره مربوط به سال ۱۳۵۰ است ولی وضعیت نظامدهی به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کماکان تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی بهمین منوال ادامه یافته است. سیاست‌ها و خط‌مشی‌های مندرج در پیش‌نویس برنامه ششم عمرانی که رژیم گذشته فرصت اجرای آنرا نیافت مovid این مطلب است.^(۱۲)

بلافاصله پس از استقرار جمهوری اسلامی، بار دیگر مسئله نظام دادن به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای مطرح گردید و برای آن در تیرماه ۱۳۵۹، لایحه قانونی «شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور» و آئین نامه اجرائی آن بتصویب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران رسید.^(۱۳) این شورا نیز در دی‌ماه ۱۳۶۲ طرح «نظام آموزش فنی و حرفه‌ای»^(۱۴) را که توسط ستادی مشکل از نمایندگان وزارت خانه‌های فرهنگ و آموزش عالی، آموزش و پرورش، کار و امور اجتماعی، ستاد انقلاب فرهنگی و گروههای علمی وابسته آن و نمایندگان دبیرخانه شورای مزبور در تیرماه همان سال تدوین شده بود^(۱۵) را مورد تصویب قرار داد. متن این مصوبه به صورت طرحی از طرف پساره‌ای از نمایندگان دوره اول به مجلس شورای اسلامی تقدیم شد ولی طرح مزبور با وجود اصلاحاتی که مجددأ توسط شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در آن بعمل آمدۀ بود در سال ۱۳۶۴ هنگام شور نهایی در مجلس شورای اسلامی رد شد.^(۱۶) و بدین ترتیب کماکان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در ایران بصورت نظام نایافته در حال اجراست.

شناخت علل به نتیجه ترسیدن تلاش‌هایی که در این زمینه صورت گرفته است نیازمند مطالعه و بررسی دقیق‌تری است که در فهرست فعالیتهای برنامه‌ریزی مندرج در جداول این گزارش به آن اشاره شده است. ولی با ملاحظه نارسانی‌ها و اشکالات نظامهای آموزش و پرورش عمومی و آموزش عالی که از دو سمت نظام آموزش فنی و حرفه‌ای را دربر گرفته‌اند، بنظر میرسد که در مراجع ذیریط تصمیم‌گیری در مورد نظام آموزش فنی و حرفه‌ای هنگامی میسر میگردد که نظامهای جوار آن نیز بتناسب الزامات و نیازهای جمهوری اسلامی مورد اصلاح قرار گرفته و بصورت تسبی و وضعیت ثابتی یافته باشند. این امر، بخصوص در مورد نظام آموزش و پرورش عمومی بلحاظ نقش عمده‌ای که در تربیت و تامین مواد اولیه نظام آموزش فنی و حرفه‌ای بر عهده دارد بیش از همه صادق است و از آنجا که در حال حاضر طراحی امر نظام آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران در جریان است^(۱۷) امید می‌رود کار طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای با روشنی بیشتری قابل انجام باشد.

۲ - نمودار گردش کار برنامه‌ریزی طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای

در تهیه عنوانین فعالیت‌هایی که در این زمینه باید انجام پذیرد و چگونگی گردش کار فعالیتها، از تجاری که در «شورای تغییر نظام آموزش و پژوهش» در زمینه طراحی کلیات نظام آموزش و پژوهش عمومی و نیز در «ستاد تدوین نظام آموزش فنی و حرفه‌ای» در زمینه طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای پیش گفته بعمل آمده، استفاده شده است.

در اولین زمینه اصلی برنامه‌ریزی یعنی طراحی نظام—دو شاخه اصلی فعالیت مشخص شده است. شاخه نخست مسائل کلی مربوط به نظام آموزش فنی و حرفه‌ای و شاخه دوم، مسائل خاص نظام آموزش فنی و حرفه‌ای نامیده شده‌اند. فعالیتهایی که در شاخه دوم صورت می‌پذیرد برای تعمیق و تکمیل فعالیتهایی که در شاخه نخست انجام می‌گیرد، طراحی شده است. این فعالیتهایی در تدوین کلیات نظام جنبه اصلی و کلیدی ندارند ولی برای تدوین طرح تفصیلی نظام و جزئیاتی که باید در مراحل بعدی برنامه‌ریزی یا در اجرا مورد توجه قرار گیرند دسترسی به نتایج آنها ضرورت دارد. در هر حال چنانچه مراجع مسئول پاره‌ای از نتایج فعالیتهای شاخه دوم را برای تدوین کلیات نظام ضروری تشخیص دهند این فعالیت باید به شاخه اصلی انتقال یافته و با زمان‌بندی حاکم بر آن شاخه انجام پذیرد.

گردش کار برنامه‌ریزی طراحی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای در نمودار شماره ۲ آمده است.

اجزاء مطالعات و پژوهش‌های مورد نیاز در جداول پیوست آمده است.

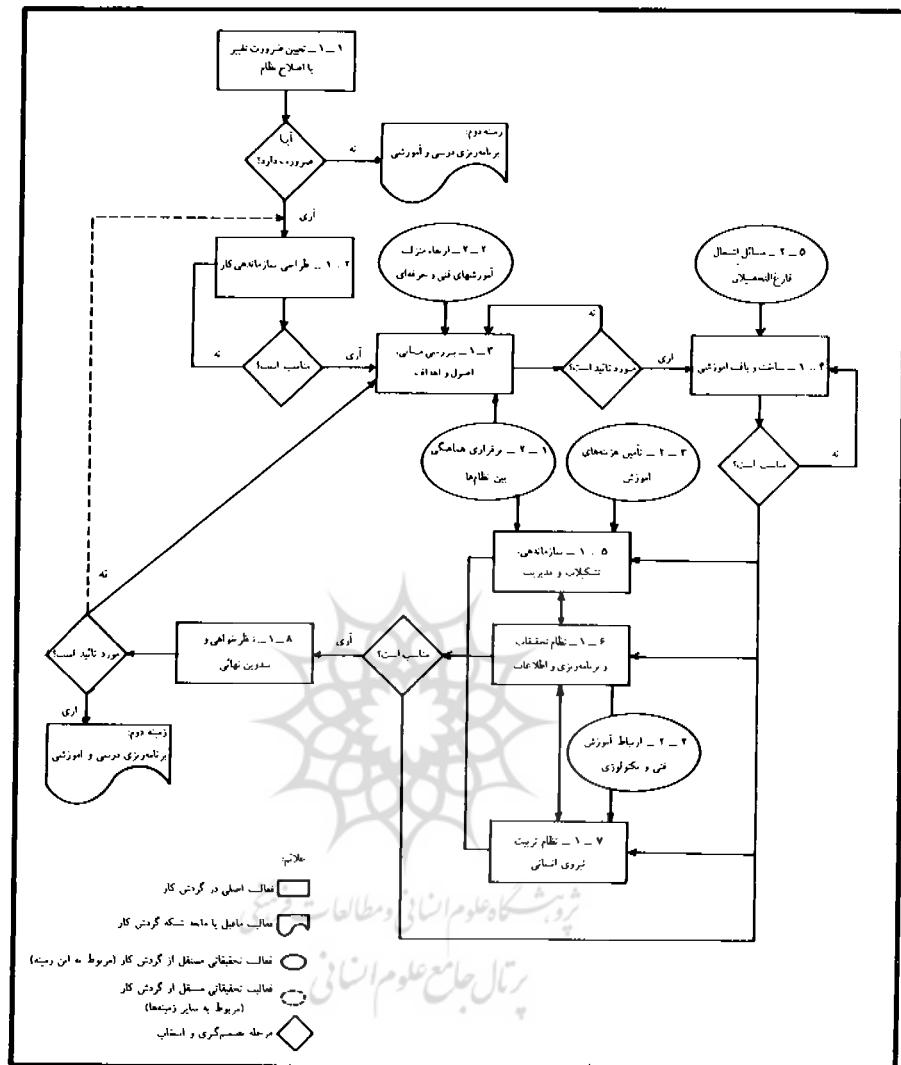
قسمت دوم: برنامه‌ریزی فعالیت‌های زمینه دوم:

برنامه ریزی درسی و آموزشی

۱ - سابقه

در زمینه برنامه‌ریزی درسی و آموزشی، سوابق و تجارب کشور بر حسب نوع و سطح آموزش و توان دستگاه اجرائکننده آموزش، متنوع و از کیفیت متفاوتی برخوردار است. در مجموع با ملاحظه سوابق کارها میتوان نتیجه گرفت که در این زمینه برنامه‌ریزی آموزشی (شامل فعالیتهای شاخه‌های اصلی شماره ۳—کلیات برنامه‌های آموزشی—درسی و شماره ۴—تعیین اهداف رشته‌ها و گرایش‌ها و شماره ۵—تعیین برنامه تحصیلی هر رشته و گرایش و شماره ۶—نظرخواهی و... مندرج در جداول پیوست) در ایران در سطح آموزش متوسطه فنی کمتر مورد توجه قرار گرفته است^(۱۸) و در سطح دوره کاردانی نیز پس از پیروزی انقلاب اسلامی برنامه‌ریزی آموزشی بطور نسبی کمتر مورد توجه ستاد و شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار گرفته است. در سایر سطوح آموزش‌های فنی و حرفه‌ای وضعیت کاملاً تابع دستگاه اجرائی مسئول است و ارائه تصویری روشن از آن مقدور نیست. اما برنامه‌ریزی درسی (که عمدتاً فعالیتهای شاخه‌های اصلی ۷، ۸، ۹ و ۱۰ مندرج در جداول پیوست را در بر می‌گیرد) در وزارت آموزش و پژوهش منحصر به تدوین عنایین کتب درسی می‌باشد و اخیراً گرایشی در جهت

نمودار شماره ۲ - گردش کار برنامه ریزی طراحی نظام آموزش فنی و حرفه ای

توجه به تهیه استانداردهای تجهیزات و نیز مواد کمک آموزشی ملاحظه شده است. در بر نامه های حرفه آموزی وزارت کار قبل از پیروزی انقلاب هسته هایی از برنامه ریزی درسی - آموزشی از طریق تدوین استانداردهای مهارت و استانداردهای آموزشی تشکیل شده بود و اکنون نیز بصورت منقطع و دوره ای این فعالیت ها ادامه دارد. در سایر دستگاه های اجرائی کیفیت توجه به امر برنامه ریزی درسی بسیار متفاوت است^(۱۴). و در هر صورت تصویری که از وضع این فعالیت در دست مسیاشد، مجموعه ای از فعالت های بر اکنده و ناهمراه نگ و با میزان دقیقی مستغیر را نشان میدهد. بدليل

نارسائی‌ها و کمبودهایی که در گذشته در این زمینه احساس می‌شده است، غالباً برنامه‌ریزان توسعه یعنی زمینه سوم برنامه‌ریزی، در این قلمرو نیز وارد شده و تلاش می‌کرند تا حدودی نارسائی‌ها را جبران کنند. بطوریکه خط مشی‌ها و سیاست‌های آموزش فنی و حرفه‌ای در برنامه‌های توسعه عموماً حاوی مطالبی در زمینه چگونگی اهداف دوره‌های آموزشی، ترکیب دروس و امثال آن نیز بوده است^(۲۰).

باید توجه داشت که فعالیتهای این زمینه برنامه‌ریزی در برقراری هماهنگی در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بلحاظ هدف و محتوای دوره‌ها تأثیر قابل توجهی دارد و در صورتیکه بشکل منطقی صورت گیرد صرفه‌جویی‌های قابل توجهی را در وقت دانش آموزان و کارآموزان و در هزینه‌های برنگزاری آموزش موجب خواهد شد.

از نظر تشکیلاتی امر برنامه‌ریزی درسی و آموزشی در حال حاضر دارای وضعیت زیر است: در سطح آموزش متوسطه فنی^(۲۱): ۱- برنامه‌ریزی درسی و تالیف و چاپ کتب درسی توسط سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش با

همکاری معاونت آموزش فنی و حرفه‌ای وزارت خانه

۲- برنامه‌ریزی آموزشی توسط معاونت آموزش فنی و حرفه‌ای وزارت آموزش و پرورش با

وزارت آموزش و پرورش

۳- تصویب برنامه‌های درسی و آئین نامه‌های آموزشی توسط شورای عالی آموزش و پرورش

در سطح آموزش کارданی: ۱- برنامه‌ریزی درسی توسط شورای برنامه‌ریزی و وزارت فرهنگ و آموزش عالی باستثنای پاره‌ای از دوره‌های معادل کاردانی که توسط دستگاه اجرائی تدوین می‌گردد.

۲- برنامه‌ریزی آموزشی توسط شورای گسترش آموزش عالی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی (در مورد دوره‌های مورد تائید وزارت فرهنگ و آموزش عالی)، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان امور اداری و استخدامی، وزارت آموزش و پرورش

۳- مراجع تصویب کننده برنامه‌های درسی و آئین نامه‌ها عموماً نهادهای وابسته به وزارت خانه‌ها و سازمانهای فوق الذکر می‌باشند.

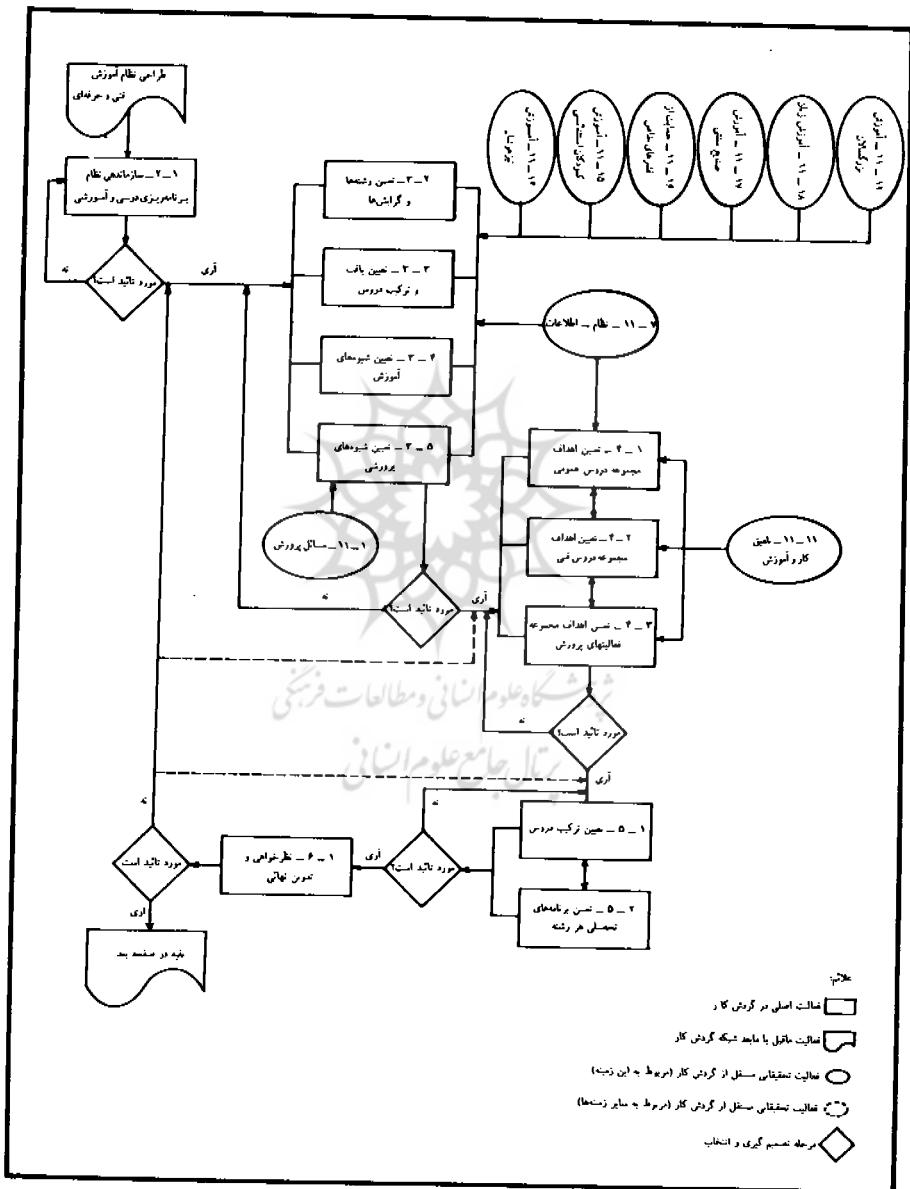
در سطح دوره‌های کوتاه مدت: ۱- در وزارت کار، برنامه‌ریزی درسی و آموزشی (استانداردهای مهارت و آموزش) توسط موسسه تربیت مردمی و تحقیقات فنی کرج و مرجع تصویب کننده شورای عالی کارآموزی

۲- در وزارت خانه‌ها، شرکتها و سازمانهای دولتی دیگر هریک بفرارور تشکیلات داخلی خود عمل می‌کنند. مگر موادیکه بلحاظ قانون استخدام کشوری در ارتقاء شغل کارمندان موثر باشد که مرجع تصویب کننده سازمان امور اداری و استخدامی می‌باشد.

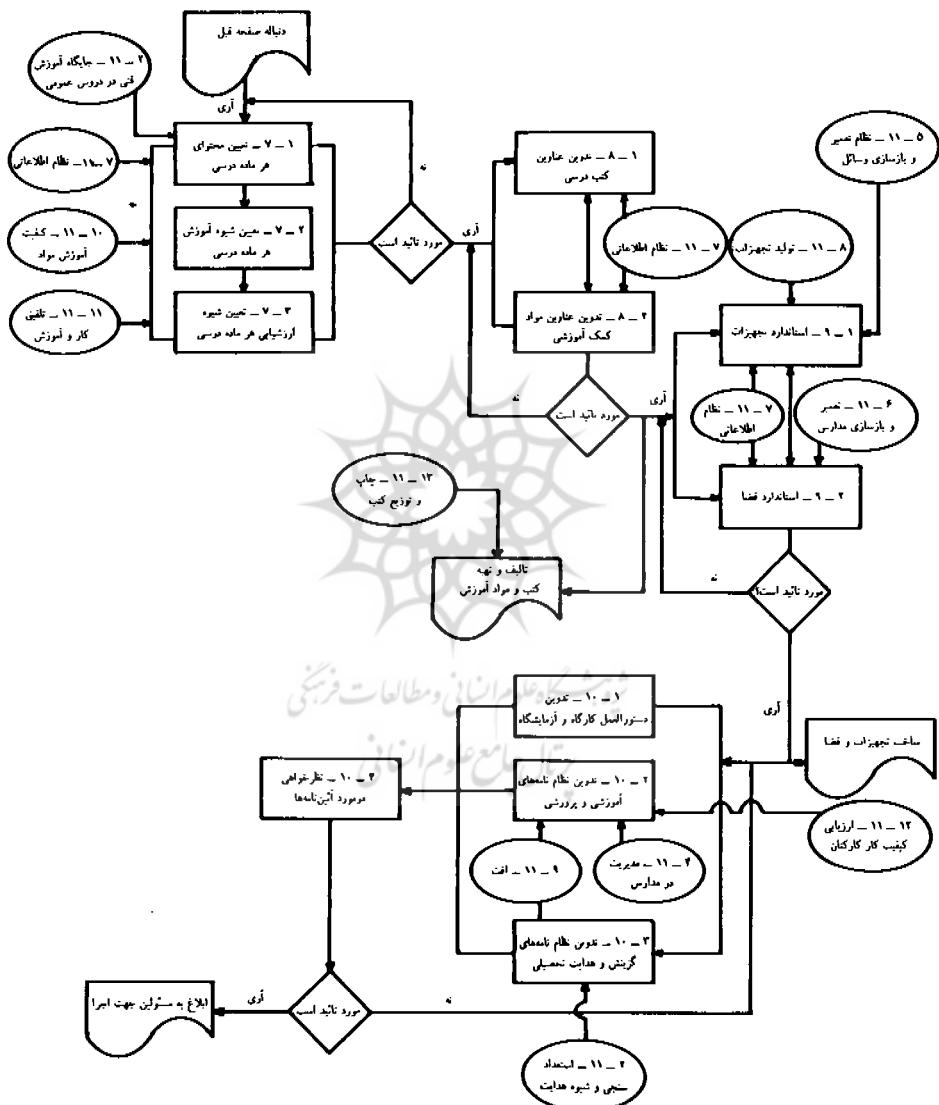
۲- نهاد، گذش، کار برنامه‌ریزی فعالیتهای برنامه‌ریزی درسی و آموزشی

در زمینه برنامه ریزی درسی و آموزشی ۹ شاخه اصلی فعالیت و ۴۱ فعالیت مهم را می‌توان طبقه‌بندی کرد. ۸ شاخه اصلی نخستین، فعالیت‌های کلیدی و بهم مرتبط این زمینه می‌باشند و

نمودار شماره ۳ – گردش کار فعالیت‌های برنامه‌ریزی درسی و آموزشی

دبیله نمودار شماره ۳ – گردش کار فعالیت‌های برنامه‌ریزی درسی و آموزش

فعالیت‌های مندرج در شاخه آخر — برای تعمیق و تکمیل فعالیتهایی که در ۸ شاخه قبلی انجام می‌گیرد، طراحی شده‌اند. استفاده از نتایج این فعالیتها یا باعث وسعت دیدگاه و کیفیت کار برنامه‌ریزی درسی و آموزشی می‌شود یا تسهیلات جدیدی را برای بهبود امر سازماندهی فعالیت‌ها و یا گسترش دامنه پوشش فعالیتهای برنامه‌ریزی درسی فراهم می‌آورد.

اجزاء مطالعات و پژوهش‌های موردنیاز در جداول پیوست آمده است.
گردش کار برنامه‌ریزی فعالیتهای برنامه‌ریزی درسی و آموزشی در نمودار شماره ۳ نشان داده شده است.

قسمت سوم — برنامه ریزی فعالیتهای زمینه سوم: برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

۱ — مقدمه

در زمینه برنامه ریزی توسعه، سه سطح قابل تشخیص است:

الف — سطح کلان یا کلیات بخش: برنامه ریزی هماهنگ توسعه فعالیتهای مختلف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بلحاظ سطح آموزش، پوشش منطقه‌ای، پاسخگوئی به نیازهای بخش‌های تولیدی و خدماتی و مانند آن در این سطح صورت می‌پذیرد. این برنامه ریزی ممکن است در سطح ملی و یا در سطح یک استان یا منطقه‌ای مرکب از چند استان انجام گیرد.

ب — سطح دستگاه [وزارت‌خانه یا سازمان آموزشی]: برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای وابسته به یک وزارت‌خانه یا سازمان که واحدها یا برنامه‌های آموزشی متعدد و مختلفی را در سطح کشور یا منطقه خاصی تحت پوشش دارد.

ج — سطح آموزشگاه: امر آموزش در این سطح به اجر اگذاشته می‌شود و برنامه ریزی توسعه امکانات فیزیکی، انسانی و مالی موسسه آموزشی مورد توجه می‌باشد.

مجموعه حاضر بیشتر بر روی برنامه ریزی توسعه در سطح کلان و دستگاهی تساکید دارد. بدینه است مراجع تصمیم‌گیری و تصویب کننده در این دو سطح متفاوت می‌باشند ولی این امر در تنظیم فهرست فعالیت‌ها و ترسیم نمودار گردش کار تاثیری نمی‌گذارد.

۲ — سابقه

برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطح کلان، هنگام تهیه تحسین گامهای برنامه‌های توسعه در ایران چندان مورد توجه قرار نگرفت. در دو برنامه هفت ساله اول و دوم، که اصولاً برنامه ریزی توسعه از رویهم گذاشتند طرح‌های عمرانی حاصل شده بود، برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای از حد چند طرح عمرانی تجاوز نمی‌کرد^(۲۲). مسائل آموزش فنی و

حرفه‌ای بعنوان بخشی از فعالیتهای اقتصادی کشور نخستین بار در هنگام تدوین برنامه عمرانی پنجم‌الله سوم مورد توجه قرار گرفت. در آن زمان برنامه ریزی اشتغال و نیروی انسانی و آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بعنوان قسمتی از عملیات برنامه ریزی در یک واحد انجام می‌گرفت. گزارش‌های منتشره نشان میدهد که در آن‌زمان در مقایسه با سایر بخش‌ها برنامه ریزی توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای بطور نسبی بصورت جامع صورت گرفته است. هرچند که محدوده آموزش‌های فنی و حرفه‌ای مشتمل بر کلیه آموزش‌های کشاورزی و فنی و مهندسی از دوره‌های کوتاه مدت کارگری تا عالیترین سطح دانشگاهی بوده است، ولی از طرف دیگر، این برنامه با توجه به وظائف سازمان برنامه در آن هر سه سطح کلان، دستگاه و آموزشگاه را در بر می‌گرفته است.^(۲۳)

در این هنگام کارهای چندی انجام گرفته بود که انجام مطالعات نیروی انسانی و به تبع آن تعیین نیازها و کمبودهای مهارت را تا حدودی تسهیل می‌کرد، و این امر برای تعیین اهداف توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای از جمله ضروریات اولیه می‌باشد. از جمله این فعالیت‌ها انتشار نتایج سرشماری سال ۱۳۳۵ و آمارگیری‌های کشاورزی در سال ۱۳۳۹ و نیز انجام بررسی منابع و احتیاجات نیروی انسانی ایران بود که در سال ۱۳۳۷ بصورت سرشماری کارگاهی انجام گرفت.^(۲۴)

در دوران اجرای برنامه سوم، مطالعات مربوط به نیروی انسانی^(۲۵) با سازماندهی مناسبی دنبال شد و نتیجه آن انتشار «مجموعه بررسیهای مسائل نیروی انسانی» و اجرای طرحهای آمسارگیری کارگاههای است. اما این گونه مطالعات و بررسیها و حتی کیفیت سازماندهی آنها بتدربیج که بر سابقه برنامه ریزی توسعه در ایران افزوده می‌شد، کاهش می‌یافتد و حتی کارشناسانی که در این زمینه مستقلأً یا با همکاری مشاوران خارجی فعالیتهای تحقیقاتی را آغاز کرده بودند، بتدربیج به مشاغل مدیریت در سایر سازمانها و دستگاههای دیگر روی آوردند، و در نتیجه رکود مطالعات نیروی انسانی، (عامل مهمی که میتوانست در سمت‌گیری و هدف‌گذاری آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تاثیر قاطعی بگذارد)، برنامه ریزی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در برنامه‌های عمرانی چهارم، پنجم و ششم، عموماً بعنوان جزئی از برنامه‌های بخش آموزش و پژوهش و منفک از مسائل نیروی انسانی و اشتغال مطرح و باجراء گذاشته شد. البته مقارن این امر در سازمان برنامه و بودجه، فعالیتهای محدودی در زمینه بررسیهای نیروی انسانی، خاصه بکمک مشاوران خارجی انجام می‌گرفت^(۲۶)، اما بازتاب نتایج این مطالعات مگر در استناد برنامه‌های عمرانی، در طراحی و اجرای برنامه‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کمتر مشاهده می‌گردد. بدین ترتیب برنامه ریزی کلان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در طی شش برنامه عمرانی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی توسط سازمان برنامه و بودجه، بدون توجه به درجه جاماعتیت و شمول آن، صورت گرفته است.

در این دوران برنامه ریزی آموزش فنی و حرفه‌ای در سطح دستگاهها در وزارت آموزش و پژوهش توسط دفاتر ستادی متصرک در شاخه معاونت آموزش فنی و حرفه‌ای و در وزارت کار و امور اجتماعی در دو واحد موازی، صندوق کارآموزی و اداره کل آموزش حرفه‌ای صورت می‌گرفت. در سایر وزارت‌خانه‌ها آموزش فنی و حرفه‌ای بطور کلی بسمازات و برمحور طرحهای بزرگ

سرمایه‌گذاری طراحی و اجرا میشد که مهمترین آن آموزشگاههای وابسته به معادن زغال کرمان و کارخانه ذوب آهن اصفهان و آموزشگاههای ماشین سازی اراک و تراکتورسازی تبریز، آموزش انرژی اتمی و آموزش صنعت برق و امثال آن میباشد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ابتدای سال ۱۳۶۱، شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور بعنوان شورای مشترک بخش آموزش فنی و حرفه‌ای از طرف شورای اقتصاد شناخته شد و تدوین برنامه‌های پیش آموزش فنی و حرفه‌ای در برنامه اول جمهوری اسلامی ایران بر عهده این شورا محول شد. شورای هماهنگی قبل از این، در دی ماه سال ۱۳۶۰، خود کمیته‌ای را سامور (تدوین طرح جامع آموزش فنی و حرفه‌ای کشور) کرده بود. کمیته مذکور مركب از نمایندگان وزارتخانه‌های عضو شورا بود. هدف این طرح تدوین اولین برنامه پنجساله آموزش فنی و حرفه‌ای در قالب دورنمای بیست ساله اقتصادی – اجتماعی کشور بود^(۲۷) در واقع این حرکت، نخستین گام در بر نامه ریزی جامع آموزشهای فنی و حرفه‌ای و انسجام بخشیدن به فعالیتهای پراکنده این زمینه آموزشی در یک «بخش» (به معنای متدابل در برنامه ریزی توسعه) میباشد. بر اثر این کار در برنامه اول توسعه اقتصادی – اجتماعی – فرهنگی جمهوری اسلامی ایران بخش مستقلی به آموزش فنی و حرفه‌ای اختصاص یافت و بدنبال آن در قوانین بودجه سالهای ۱۳۶۲ به بعد این استقلال انعکاس یافت. ولی این تجربه استمرار نیافت. شورای عالی پس از تهیه و تصویب برنامه‌های بخش آموزش فنی و حرفه‌ای موردنیگری را بعنوان برنامه ریزی، سیاست‌گذاری یا ارزیابی برنامه در دست اجرامورد رسیدگی قرار نداده است^(۲۸). هرچند که توسط دبیرخانه شورای مزبور مطالعات نسبتاً جامعی در زمینه هماهنگی و فراهم آوردن مقدمات برنامه ریزی صورت گرفته است ولی اثری از بازنگشتن نتایج این مطالعات در تصمیمات شورا مشاهده نمی‌شود^(۲۹). بنابراین بار دیگر مسئله برنامه ریزی کلان توسعه آموزشهای فنی و حرفه‌ای به وزارت برنامه و بودجه، که در هر حال پرکننده خلاصهای موجود در نظام برنامه ریزی کشور میباشد و اگذار شده است.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سطح برنامه ریزی دستگاهها تغییرات بیشتری صورت گرفته است. بدین ترتیب که در وزارت آموزش و پرورش، آموزشهای فنی و حرفه‌ای شخصیتی مستقل یافته‌اند و دفاتر ستادی و ادارات کل استانها هرچند که از نظر تشکیلاتی مستقل نمی‌باشند ولی بلحاظ تضمیم گیری و بودجه مستقل عمل می‌کنند و زمینه مساعدتری برای برنامه ریزی در سطح دستگاه بوجود آمده است. در وزارت کار و امور اجتماعی، فعالیتهای موازی آموزش حرفه‌ای در یکدیگر اذعام شده و سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای بوجود آمده است. و این سازمان که دارای هسته برنامه ریزی می‌باشد، اشراف و توجه بیشتری به امر برنامه ریزی مبذول میدارد. مسئله آموزش در وزارتخانه‌های صنایع سنگین، صنایع معادن و فلزات، نیرو، نفت و کشاورزی، بعنوان یک واحد ستادی در معاونت خاصی متمرکز شده و شرکهای تحت پوشش این وزارتخانه‌ها که قبلاً از پیروزی انقلاب بصورت مستقل و پراکنده و برای رفع نیاز واحد خاصی عمل می‌کردند اکنون، بطور نسبی با هماهنگی بیشتر و در جهت نیازهای یک بخش خاص از تولید و صنعت فعالیت می‌کنند و برنامه ریزی

توسعه آموزشها، محمل‌های سازمانی مناسبتری یافته‌اند. در تهیه اجزاء فعالیتهای زمینه سوم: برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشور کوشش شده است که از تجارب وزارت برنامه و بودجه و خاصه تجربه تدوین طرح جامع آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در شورای عالی هماهنگی استفاده بعمل آید.

۳- نمودار گردش کار برنامه ریزی فعالیتهای برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای
در زمینه برنامه ریزی توسعه، ۱۳ شاخه اصلی فعالیت و ۴۲ فعالیت مهم و ۱۳۸ مورد مطالعه و پژوهش را میتوان طبقه بندی کرد. ۱۲ شاخه نخستین فعالیتهای کلیدی و بهم مرتبط این زمینه میباشند و فعالیت‌های مندرج در شاخه آخر، برای تعمیق و تکمیل فعالیتهایی که در ۱۲ شانه قبلی انجام میگیرد، طراحی شده‌اند. همانطور که قبلاً نیز توضیح داده شد استفاده از نتایج این فعالیتها باعث وسعت دیدگاه برنامه ریزان شده و تسهیلات جدیدی را برای بهبود امر سازماندهی و گسترش دامنه پژوهش فعالیتها فراهم می‌آورد. لازم بذکر است که نتایج پاره‌ای از فعالیتهای انجام گرفته در زمینه‌های اصلی اول و دوم در اینجا نیز کار برداشته شده‌اند از این نواع فعالیتها نیز با خطوط نقطه چین در نمودار گردش کار مشخص شده‌اند.

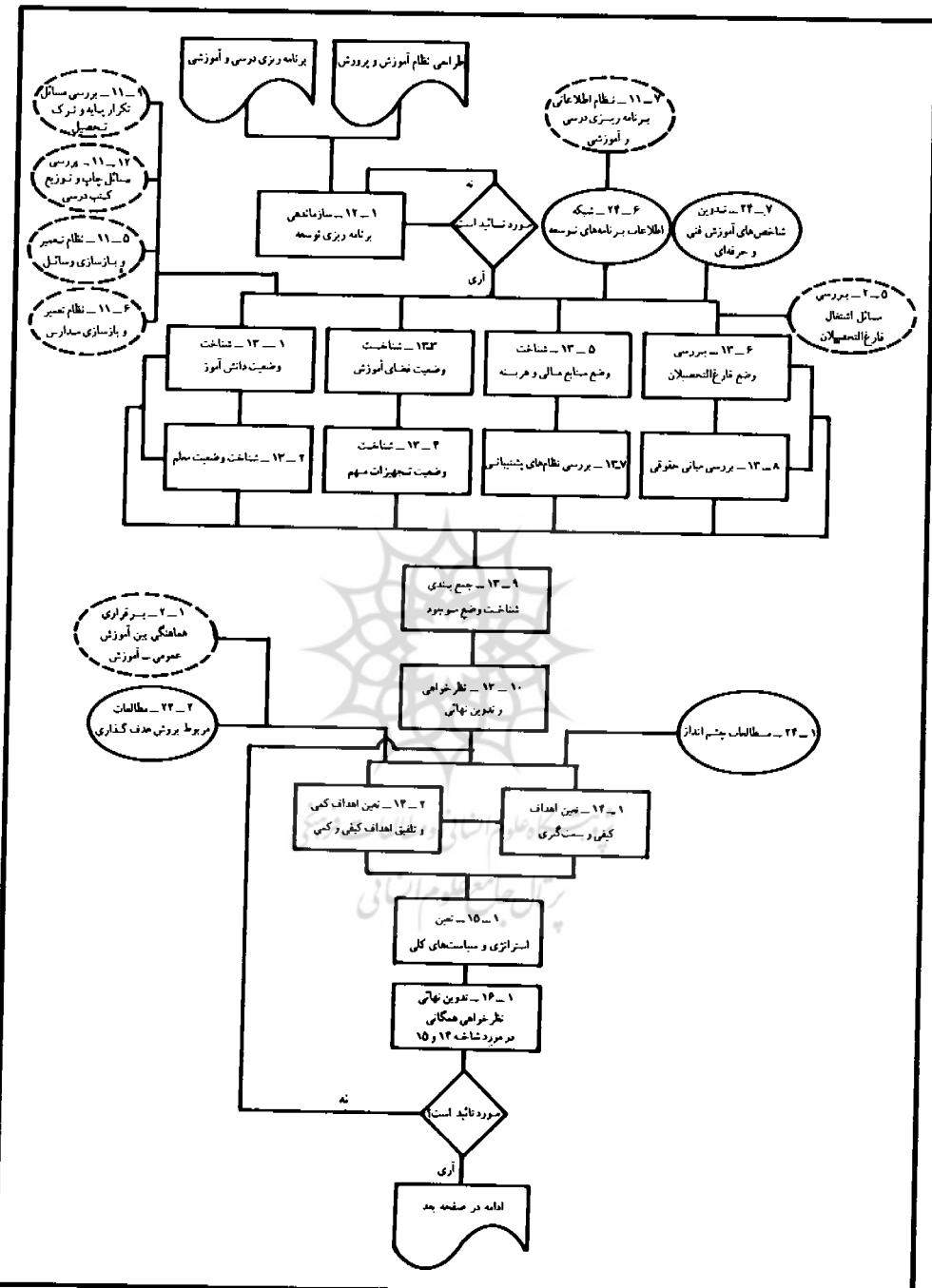
اجزاء مطالعات و پژوهش‌های مورد نیاز در جداول پیوست آمده است.

گردش کار برنامه ریزی فعالیتهای برنامه ریزی توسعه در نسخه شماره ۴ نشان داده شده است.

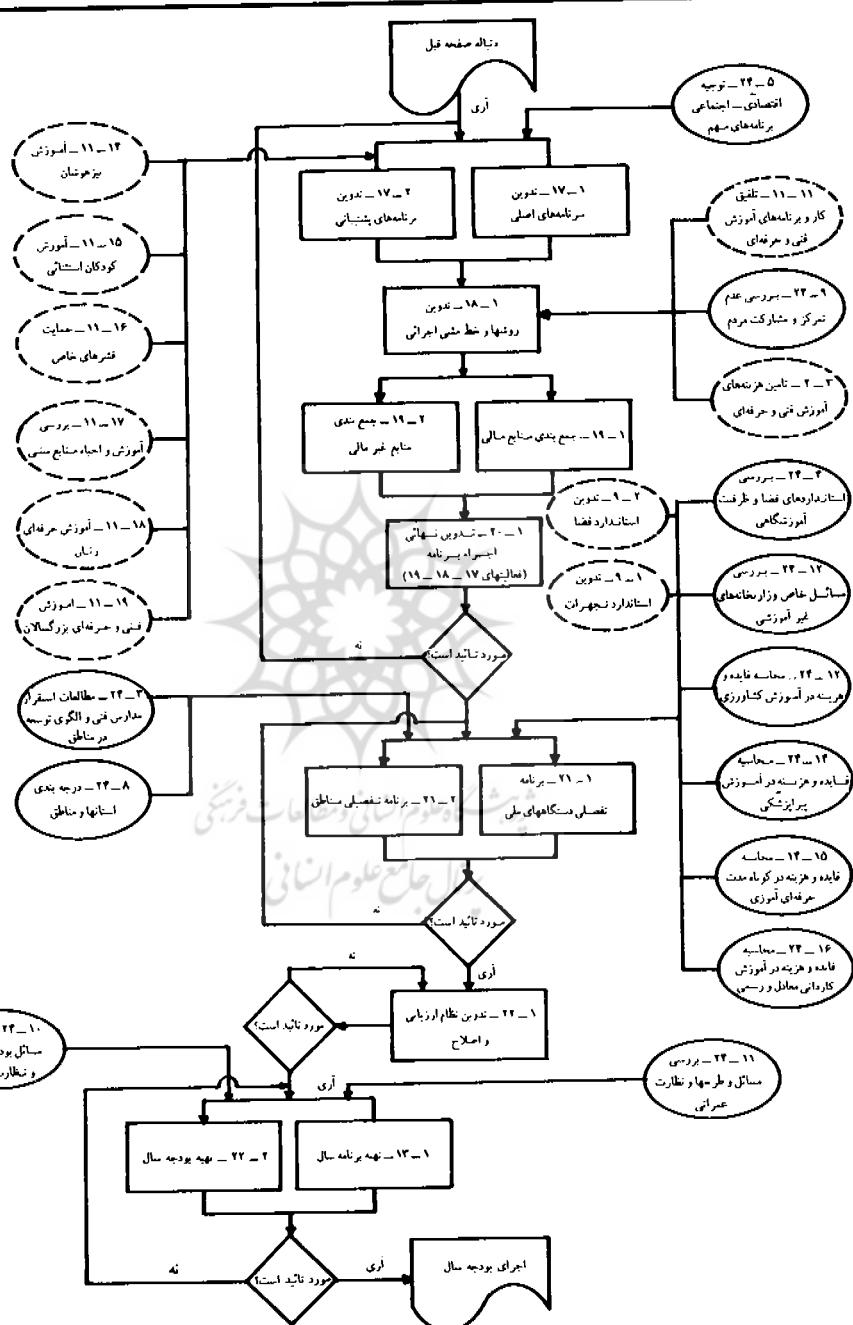

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

^۴ نیز دار شماره ۴ - گردش کار فعالیتهای برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

دبیله نمودار شماره ۴ – گردش کار فعالیتهای برنامه ریزی توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

زیرنویسها

- ۱— متألاً در دو برنامه هفت ساله اول و دوم عمرانی کشور از بین کلیه آموزشها بیش از همه برآموزش‌های تربیتی و فنی و حرفه‌ای در زمینه کارهای عمرانی شهری و روستائی، صنعتی و کشاورزی و بهداشت تاکید شده بود. در برنامه پنجم ساله سوم عمرانی، برای رعایت اولویت، بخش خاصی به امر کار و نیروی انسانی تخصیص، یافته بود. در برنامه پنجم ساله عمرانی جهارم، پنجم و ششم نیز در داخل فضول آموزش و پرورش از جمله اولویت‌های نخست، نوسمه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تعیین شده بود. در برنامه اول جمهوری اسلامی نیز برای رعایت اولویت‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای اصولاً بخش جداگانه‌ای برای این آموزشها وضع گردید و بخش آموزش و پرورش به سه بخش آموزش عالی، آموزش و پرورش عمومی و آموزش فنی و حرفه‌ای گسترش یافت. در این برنامه سرمایه‌گذاری در بخش آموزش فنی و حرفه‌ای معادل ۲۵ میلارد ریال در برایر ۱۵۰ میلارد ریال برای آموزش عالی و ۴۰۰ میلارد ریال برای آموزش و پرورش عمومی منظور شده بود که از توجه به اولویت خاص این بخش حکایت می‌کند.
- ۲— در مورد نارسانی‌های مریبوط به بوریانی، سازماندهی و گسترش آموزش‌های فنی و حرفه‌ای رجوع شود به نشریه شماره ۱۰ «مسائل و تکنیک‌های آموزش فنی و حرفه‌ای»، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، تهران، مهر ماه ۱۳۶۱، ص ۱۳۶۱.
- ۳— برای آشنائی با میزان برآنگی و ت نوع آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در ایران رجوع شود به دو نشریه زیر:
- *— نشریه شماره ۲۰ «وظائف و شکلکات سازمانی دستگاه‌های اجرائی در ارتباط با آموزش‌های فنی و حرفه‌ای»، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای در ایران رجوع شود به دو نشریه زیر:
- *— نشریه شماره ۳۱ «حوزه هماهنگی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» دبیرخانه مذکور، تهران مهر ماه ۱۳۶۳
- ۴— رجوع شود به نشریه شماره ۱۹ «مجموعه مصوبات شورای عالی هماهنگی».
- ۵— دبیرخانه اول توسعه - اقتصاد - اجتماعی - فرهنگی ایران - ۶۶ - ۱۳۶۲ - جلد چهارم بختیاری اجتماعی «سازمان برنامه و بودجه» تهران، ۱۳۶۲ - ص ۱ - ۹۹
- ۶— رجوع شود به نشریه شماره ۲۵، «نظام آموزش فنی و حرفه‌ای»، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور - ص ۹۶ - ۹۹
- ۷— «بررسی وضعیت شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و پیشنهادهای اصلاحی»، مدیریت آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای، وزارت برنامه و بودجه، تهران، شهریور ۱۳۶۵ ص ۱۹
- ۸— رجوع شود به نشریه شماره ۱۹، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی، پیش‌گفته، ص ۱
- ۹— در این مورد رجوع شود به گزارش «طرحی برای آموزش حرفه‌ای مبتنی بر تجارب سنتی نظام استاد و شاگردی»، دفتر جمیعت و نیروی انسانی، سازمان برنامه و بودجه، تهران، مهر ماه ۱۳۵۹، ص ۴۴ و ۵۱
- ۱۰— برای آشنائی با مواردی از این توصیمهارجوع شود به ص ۹ گزارش «امورش حرفه‌ای و صنعتی در ایران»

- سازمان برنامه و موسسه امور دولتی (آمریکا)، تهران - آباناه ۱۳۲۸
- ۱۱ - «از رشیابی عملکرد آموزش فنی و حرفه‌ای در برنامه چهارم عمرانی و گرایش‌های آینده»، مدیریت آموزش و پرورش، سازمان برنامه، تهران، دی‌ماه ۱۳۵۰، ص ۶۰.
- ۱۲ - «ویژگی‌های برنامه عمرانی ششم»، سازمان برنامه و بودجه، تهران - ۱۳۶۵ - ص ۹۰
- ۱۳ - برای اطلاع از متن لایحه قانونی رجوع شود به تشریه شماره ۱۹ «مجموعه مصوبات شورای عالی هماهنگی...»، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی، تهران خرداد ۱۳۶۲
- ۱۴ - تشریه شماره ۲۱ «نظام آموزش فنی و حرفه‌ای» مصوب ستاد تدوین نظام، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای، تهران، تیرماه ۱۳۶۲، ص ۱ تا ۲
- ۱۵ - تشریه شماره ۲۵ «نظام آموزش فنی و حرفه‌ای» مصوب شورای عالی هماهنگی، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش و فنی و حرفه‌ای، تهران، دی‌ماه ۱۳۶۲
- ۱۶ - «گزارش اقتصادی سال ۱۳۶۴ - جلد دوم» معاونت امور اقتصادی - دفتر اقتصاد کلان، وزارت برنامه و بودجه، تهران، ۱۳۶۴، ص ۲ - ۲۷
- ۱۷ - طراحی تغییر بنیادی نظام آموزش و پرورش از طرف شورای عالی انقلاب فرهنگی بر عهده شورایی مرکب از چند معاون وزارت آموزش و پرورش، نمایندگان قائم مقام رهبری، نمایندگان گروههای آموزشی شورای انقلاب فرهنگی و نمایندگانی از وزارت برناهه و بودجه، شورای عالی آموزش و پرورش، مجلس شورای اسلامی و وزیر آموزش و پرورش و اگذار گردید. شورای مزبور امر طراسی کلی نظام آموزش و پرورش عومنو را در آذرماه ۱۳۶۶ پیاپی رسانید و گزارش آنرا برای نظرخواهی انتشار داده است. رجوع شود به کتاب «پیش‌نویس طرح کلیات نظام آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران» ستاد اجرائی تغییر بنیادی نظام آموزش و پرورش، وزارت آموزش و پرورش، تهران، آذرماه ۱۳۶۶
- ۱۸ - بطورکلی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی بین وزارت علوم و آموزش عالی - موسسه تحقیقات و برنامه‌ریزی علمی و آموزشی و وزارت آموزش و پرورش - سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی درسی برای اجرای این وظیفه تداخل وجود داشته است ولی بهر حال هیچ یک از دو وزارت‌خانه نیز کار مستمر و عمیقی در این زمینه انجام نداده‌اند. هر چند که کارنامه تحقیقاتی موسسه تحقیقات و برنامه‌ریزی علمی و آموزشی با انتشار چند تشریه در این زمینه پریارتر می‌باشد.
- ۱۹ - «نشریه شماره ۱۰» پیش گفته، ص ۱۶
- ۲۰ - از جمله رجوع شود به «ویژگی‌های برنامه عمرانی ششم» پیش گفته، ص ۲۸۹
- ۲۱ - در این سطح فعالیتهای محدودی نیز توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی برای تربیت بهیار و در وزارت کشاورزی برای آموزش متوسطه کشاورزی صورت می‌گیرد که علی‌الاصول بر نامه‌های درسی و آثین نامه‌های آموزشی آنان باید تصویب شورای عالی آموزش و پرورش برسد.
- ۲۲ - برای آشنائی با مقاد برنامه اول عمرانی هفت ساله رجوع شود به کتاب «خلاصه‌ای از تاریخچه تنظیم برنامه هفت ساله عمران و آبادی ایران» ضمیمه مجله شماره ۹۸ بانک ملی ایران، تهران، بهمن و اسفند ۱۳۷۷ و برای آشنائی با مقاد برنامه دوم عمرانی هفت ساله رجوع شود به گزارش «اجرای برنامه هفت ساله درم»، سازمان برنامه، تهران، ۱۳۴۳.
- ۲۳ - رجوع شود به گزارش «نیروی انسانی»، دفتر امور اقتصادی سازمان برنامه، تهران، ۱۳۴۰.
- ۲۴ - گزارش «بررسی منابع و احتیاجات نیروی انسانی ایران»، سازمان برنامه و موسسه امور دولتی (آمریکا)، تهران، ۱۳۷۷

- ۲۵ - «مجموعه بررسیهای مسائل نیروی انسانی»، وزارت کار و امور اجتماعی، اداره کل مطالعات نیروی انسانی و آمار، تهران، ۱۳۴۴
- ۲۶ - از جمله گزارش انگلیسی هیئت مشاوران سازمان بین‌المللی کار به ایران که ترجمه آن تحت عنوان «سیاست‌های اشتغال و درآمد در ایران»، دفتر جمعیت و نیروی انسانی، سازمان برنامه و پودجه، تهران، خرداد ۱۳۵۳، منتشر یافته است.
- ۲۷ - «برنامه پنجساله اول پیش آموزش فنی و حرفه‌ای» نشریه شماره ۱۵، دبیرخانه شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، تهران، دی ماه ۱۳۶۱ - ص ۳
- ۲۸ - «بررسی وضعیت شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و پیشنهادهای اصلاحی»، مدیریت آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای، وزارت برنامه و پودجه، تهران، شهریور ماه ۱۳۶۵، ص ۱۵
- ۲۹ - از جمله این مطالعات میتوان از موارد زیر نام برد:
- * - نشریه شماره ۳۱ «حوزه هماهنگی در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» ص ۱۳۶۳
 - * - نشریه شماره ۴۰ «شبکه برای انتقال دانش فنی و حرفه‌ای» شهریور ۱۳۶۴
 - * - نشریه شماره ۲۹ «توان پژوهش دستگاههای اجرائی» تیر ماه ۱۳۶۳
 - * - نشریه شماره ۴۴ «وظائف و تشکیلات سازمانی دستگاههای اجرائی در ارتباط با آموزش‌های فنی و حرفه‌ای»، فروردین ۱۳۶۵

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتمال جامع علوم انسانی

جداری شرح فعالیتهای برنامه‌ریزی و مطالعات و پژوهشی آموزشگاهی نئی در حوزه‌ای

۱- نامه‌نگاری مطالعات پژوهشی آموزشی فنی و حرفه‌ای

جدول شرح فعالیت‌های برآنامه‌برزی و مطالعات و برداشت‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای

عدا اول شعر نعالیشنهای پر نامادرنی و مطالعات و پژوهش‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

جدار شرخ فعالیت‌های برآمده‌بری و مطالعات و پژوهش‌های اموزشی‌هایی را مرتفع‌سازی

هدایت شده فعالیت‌های توانمندی‌ها و مطالعات و پژوهش‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

جدول شرح فعالیتهای برآمدهای رمطاعلات و پژوهشی اموزشی افسر مدیری

جهان اسلامی و فعالیت‌های علمی و تحقیقی و مطالعات و پژوهشی آموزشی اقتصادی و حرفه‌ای

جدول شرح لایه‌بندی برآمده‌برزی و مطالعات ربدروشمبه‌ی اموزشی نئی و مرندی

نیز می‌تواند این مطالعات را پژوهشی آموزشی فنی و حرفه‌ای

جدول شرح فعالیت‌های پردازه‌برداری و مطالعات و برداشت‌های آموزشی شهری در حوزه‌ای

جداول شرح فعالیتهای برآنامه‌زی و مطالعات و پژوهش‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

مطالعات و پژوهش‌های مورد بررسی	نوع فعالیت	زمینه اصلی فعالیت	شانه اصلی فعالیت	زمینه اصلی در فعالیت
۱- بروز رسانی کم مشارکت زنان در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در ارتباط با زنان	۱۶- آموزش فنی و صنعتی در ارتباط با زنان	۱۸- نهضت زینه‌هایی که مشارکت زنان را تقویت می‌کند شناسایی موانع و نارسائی‌ها و عدم استقبال زنان	۱۷- سیاست گذاری و اولویت‌های مناسب برای توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای زنان	۱۵- بروز رسانی کم مشارکت زنان در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای زنان
۲- مطالعه وضع کوئی آموزش فنی و حرفه‌ای پژوهگان ارزیابی وضع و تغییر نارسائی‌ها و مشکلات	۱۹- آموزش فنی و صنعتی پژوهگان	۱۸- تعیین زینه‌هایی که مشارکت زنان را تقویت می‌کند شناسایی موانع و نارسائی‌ها و عدم استقبال زنان	۱۸- تعیین زینه‌هایی که مشارکت زنان را تقویت می‌کند شناسایی موانع و نارسائی‌ها و عدم استقبال زنان	۱۶- آموزش فنی و صنعتی در ارتباط با زنان
۳- تعیین حدود قدر و نعمت پوشش هر یک از دستگاه‌های جراثی آموزشی در نفع سیاست‌ها و اهداف	۱۹- آموزش فنی و صنعتی در این زمینه	۱۱- مطالعه تغییر از تحریرات داخل و خارج کشور در این زمینه	۱۱- مطالعه تغییر از تحریرات داخل و خارج کشور در این زمینه	۱۱- تعیین زینه‌هایی که مشارکت زنان را تقویت می‌کند شناسایی موانع و نارسائی‌ها و عدم استقبال زنان

دستگاه علمی پژوهشی اسلامی - ۹۷

پردیس
دانشگاه علوم
پرستال

جدول شرح فعالیتهای برآنامه‌بری و مطالعات پژوهشی آموزشگاهی فنی و حرفه‌ای

۴۷ شیعه فعالیت‌کار برای این پژوهش مطالعات و تدوین‌های آموزشی فنی و صنعتی

جدار شیع فعالیتهای پوامردی و مطالعات و بروزهای آموزشی نیز در این راه

جهانی شمع نگاشتهای پر امیر پزی و مطالعات پژوهشی آموزشی نئی و در فناوری

جدول شرح فعالیتهای بیناموزنگی و مطالعات برداشتی اموزشگاهی نقی و خردی